

»I Frederikshavns rets dom af 7. maj 1997, er citeret uddrag fra de referater og den brevveksling, der fandt sted i anledning af, at Fiskerikontrollen foretog undersøgelser af en opkøbers virksomheds køb af fisk fra Strandby Samlecentral. De nævnte undersøgelser blev indledt efter aftale med politiet i Frederikshavn.

Det fremgår bl.a. af de i retten fremlagte dokumenter, at Fiskerikontrollen under møder og drøftelser med direktøren for den pågældende opkøbers virksomhed, har givet oplysninger om de bestemmelser i fiskerilovgivningen, som evt. ville kunne være overtrådt af opkøbers virksomheden. Fiskerikontrollen har herunder givet oplysninger om muligheden for, at et evt. strafansvar efter Lov om saltvandsfiskeri kunne rettes mod selskabet i stedet for direktøren, samt – med de nødvendige forbehold – oplyst om praksis for bødeniveau og konfiskation i denne type af sager. Dette må ses i lyset af, at den pågældende direktør af hensyn til virksomhedens fremtid ønskede at få belyst de mulige økonomiske konsekvenser af en evt. straffesag.

Det fremgår af direktørens referat af et møde med Fiskerikontrollen, at Fiskerikontrollens medarbejder tilbød, at ville indstille til anklagemyndigheden, at en bøde eventuelt kunne pålægges virksomheden i stedet for direktøren personligt. Fiskerikontrollens medarbejder reagerede mod referatet ved brev af samme dato, som referatet blev modtaget og præciserede, at Fiskerikontrollen alene kunne indstille til anklagemyndigheden og ikke konkret love direktøren personlig friholdelse for evt. strafansvar.

På baggrund af det i dommen beskrevne hændelsesforløb og dokumenterne i sagen finder Fiskeridirektoratet, at det kan være et vurderingsspørgsmål hvorvidt medarbejderen i Fiskerikontrollen direkte har lovet den pågældende direktør, at Fiskerikontrollen ville indstille til anklagemyndigheden, at et evt. strafansvar skulle pålægges virksomheden og ikke direktøren personligt, mod at direktøren ville samarbejde med Fiskerikontrollen om sagens opklaring.

I relation til spørgsmålet om eventuelle disciplinære følger for den enkelte medarbejder bemærkes, at Fiskerikontrollens medarbejder ikke blev afhørt som vidne i sagen, og således ikke har haft lejlighed til at udtale sig.

Det må dog tages til efterretning, at domsmandsretten efter bevisførelsen i sagen vurderer, at Fiskerikontrollen skulle have stillet den

senere tiltalte direktør noget i udsigt mod, at den pågældende medvirkede til at skaffe beviser.

Ud fra en samlet vurdering af sagen finder departementet ikke, at sagen giver grundlag for at iværksætte disciplinære reaktioner i medfør af tjenestemandslovens regler herom, jf. denne lovs § 10 og §§ 19-25, overfor medarbejdere i Fiskerikontrollen. Det oplyses, at den pågældende medarbejder fratrådte sin stilling pr. 31. januar 1996 efter egen opsigelse. Han havde da ikke været i tjeneste, siden han den 1. august 1995 fik orlov fra stillingen.

Endvidere kan det oplyses, at Fiskeridirektoratet i anledning af sagen udsteder instrukser til Fiskeriinspektorerne. Instrukserne udarbejdes i samråd med Rigsadvokaten. Endelig instruks forventes udstedt i august.«

Spm. nr. S 2870

Til justitsministeren (28/7 97) af:

Niels Højland (FP):

»Hvad agter ministeren at foretage sig i anledning af, at landets tinglysningskontorer ukritisk tinglyser skøder på handler med sommerhuse til udenlandske statsborgere i strid med den såkaldte sommerhusregel?«

Begrundelse

Spørgeren er af den opfattelse, at den såkaldte sommerhusregel, en gammel aftale mellem Danmark og det daværende EF, forhindrer, at udenlandske statsborgere kan købe sommerhus i Danmark. Reglen blev indført i forbindelse med folkeafstemningen i 1972 om dansk indtræden i EF, angiveligt da man frygtede tyske opkøb af sommerhuse ved f.eks. den jyske vestkyst. Sommerhusreglen har i årene derefter ofte været til offentlig diskussion. Nogle så gerne reglen ophævet, andre vil fastholde reglen. Man må derfor antage, at der i almindelighed i befolkningen er kendskab til sommerhusreglen og til betydningen af reglen. Det overrasker derfor spørgeren, at tinglysningskontorerne kan tinglyse handler mellem en dansk sælger og en udenlandsk køber. Tinglysningskontorerne kommer derved til at legitimere disse handler i strid med sommerhusreglen. Spørgeren er af